Shrnutí rozhodnutí Komise

ze dne 19. ledna 2022

o zamítnutí její pravomoci ve smyslu článků 1 a 4 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 [1]

(Věc C.1887 — Mediaset — Článek 265 Výzva k jednání)

(oznámeno pod číslem C(2022) 307)

(Text s významem pro EHP)

(2023/C 23/03)

(1) dne 19. listopadu 2021 obdržela Evropská komise (dále jen „Komise“) výzvu k jednání (dále jen „výzva k jednání“) od společnosti MFE – MEDIAFOREUROPE N.V., dříve Mediaset N.V., (dále jen „Mediaset“, Nizozemsko), podle článku 265 Smlouvy o fungování EU, v níž je Komise žádána, aby rozhodla, zda má pravomoc přezkoumat navrhované spojení týkající se společností Télévision Française 1 S.A. (dále jen „TF1“, Francie) a Métropole Télévision S.A. (dále jen „M6“, Francie) (dále jen „transakce“).

1. **STRANY A TRANSAKCE**

(2) Společnost TF1 je pod výlučnou kontrolou společnosti Bouygues S.A. (dále jen „Bouygues“), která má v TF1 podíl 43,7 %. Společnost Bouygues působí v odvětvích stavebnictví, telekomunikací a médií. Hlavní činností TF1 je velkoobchodní dodávka televizních kanálů přímo nebo prostřednictvím dceřiných společností. TF1 provozuje také další činnosti související s její hlavní činností televizního vysílání, včetně výroby audiovizuálního a kinematografického obsahu, získávání audiovizuálních práv, prodeje reklamního prostoru, vydávání a distribuce DVD a hudebních CD, vývoje produktů anténní techniky a vývoje digitálních a interaktivních služeb.

(3) Společnost M6 je pod výlučnou kontrolou společnosti RTL Group S.A. (dále jen „RTL“), která v M6 drží podíl 48,26 % a která je následně pod výlučnou kontrolou společnosti Bertelsmann SE & Co. KGaA (dále jen „Bertelsmann“), která v RTL drží podíl 76,28 %. Hlavní činností M6 je velkoobchodní dodávka televizních kanálů přímo nebo prostřednictvím dceřiných společností. Kromě toho společnost M6 provozuje řadu činností souvisejících s její hlavní činností provozovatele televizního vysílání, včetně výroby audiovizuálního a kinematografického obsahu, nákupu audiovizuálních práv, prodeje reklamního prostoru, vydávání a distribuce DVD a hudebních CD, vývoje produktů anténní techniky a vývoje digitálních služeb. Společnost M6 kontroluje rozhlasovou skupinu RTL France, která má několik licencí na vysílání rozhlasových programů ve Francii a vyvíjí různé činnosti spojené s provozováním těchto rozhlasových služeb.

(4) [Popis transakce]. Po transakci bude společnost Bouygues vlastnit přibližně 30 % kapitálu subjektu vzniklého spojením, zatímco společnost Bertelsmann bude prostřednictvím RTL vlastnit přibližně 16 % kapitálu subjektu vzniklého spojením.

2. **SKUTKOVÝ STAV A ŘÍZENÍ**

(5) Dne 17. května 2021 společnosti TF1, M6, Bouygues a RTL oznámily, že podepsaly dohodu o zahájení výhradních jednání o sloučení činností společností TF1 a M6. Dne 17. května 2021 podepsaly společnosti Bouygues a RTL dvě memoranda o porozumění. Na tato memoranda o porozumění navázal dne 8. července 2021 podpis rámcové smlouvy mezi společnostmi Bouygues a RTL a smlouvy o podnikové kombinaci mezi TF1 a M6 (dále jen „smlouvy“). Společnosti Bouygues a RTL se rovněž dohodly na návrhu dohody akcionářů, která bude uzavřena po ukončení transakce (dále jen „dohoda akcionářů“).

[1] Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1 (dále jen „nařízení o spojování“). Smlouva o fungování Evropské unie (SFEU) zavedla s účinností od 1. prosince 2009 určité změny, v jejichž rámci došlo například k nahrazení výrazu „Společenství“ výrazem „Unie“ a k nahrazení termínu „společný trh“ termínem „vnitřní trh“. V tomto rozhodnutí je používána terminologie SFEU.

(6) Dne 29. října 2021 zaslal francouzský Úřad pro hospodářskou soutěž (dále jen „ADLC“) dotazník několika účastníkům trhu, včetně společnosti Mediaset, s žádostí o vyjádření k transakci. V úvodu dotazníku se ADLC odvolává na skutečnost, že „*dotazník se týká navrhované fúze mezi TF1 a* [M6]. [Subjekt vzniklý spojením] *je pod výlučnou kontrolou společnosti* [Bouygues]“. S ohledem na tuto skutečnost se v úvodu tržního testu uvádí, že „[transakce] *podléhá schválení* [ADLC], *což je ve Francii nezávislý správní orgán odpovědný za regulaci hospodářské soutěže*“.

(7) Dne 19. listopadu 2021 zaslala společnost Mediaset Komisi výzvu k jednání. Společnost Mediaset zejména tvrdí, že v rozporu se závěrem ADLC bude subjekt vzniklý spojením společně kontrolován společnostmi Bouygues a Bertelsmann, a bude mít tedy unijní rozměr.

3. **VÝZNAM PRO EU**

3.1. **Právní rámec**

(8) Ve smyslu čl. 4 odst. 1 nařízení o spojování má Komise výlučnou příslušnost posuzovat spojení s unijním rozměrem. Článek 1 nařízení o spojování stanoví dva alternativní soubory prahových hodnot pro určení, zda má spojení unijní rozměr.

(9) Ve smyslu čl. 1 odst. 2 nařízení o spojování má spojení unijní rozměr, pokud i) celkový celosvětový obrat všech zúčastněných podniků je vyšší než 5 miliard EUR a (ii) celkový obrat v rámci Unie každého z nejméně dvou dotčených podniků přesahuje 250 milionů EUR, pokud žádný z dotčených podniků nedosáhne v jediném členském státě více než dvou třetin svého celkového obratu v rámci celé Unie.

(10) Spojení, které nesplňuje prahové hodnoty stanovené v čl. 1 odst. 2 nařízení o spojování, má unijní rozměr ve smyslu čl. 1 odst. 3, pokud: i) celkový obrat všech dotyčných podniků dosažený na celém světě přesahuje 2,5 miliardy EUR; ii) v každém z nejméně tří členských států celkový obrat všech dotčených podniků přesahuje 100 milionů EUR; iii) v každém z nejméně tří členských států zahrnutých pro účely bodu ii) je celkový obrat každého z nejméně dvou dotčených podniků vyšší než 25 milionů EUR a iv) celkový obrat každého z nejméně dvou dotčených podniků v rámci celé Unie přesahuje 100 milionů EUR, ledaže by každý z dotčených podniků dosáhl v jednom a témže členském státě více než dvou třetin svého celkového obratu v rámci celé Unie.

(11) Pro účely zjišťování příslušnosti se za dotčené podniky považují podniky, které se účastní spojení, tj. fúze nebo nabytí kontroly podle čl. 3 odst. 1 nařízení o spojování ([2]).

(12) V souvislosti s nabytím výlučné kontroly jsou dotčenými podniky jak nabývající, tak cílový podnik ([3]).

(13) V souvislosti s nabytím společné kontroly nad nově zakládaným společným podnikem, do kterého určitý podnik vnese dříve existující dceřinou společnost nebo její oblast podnikání, nad níž tato dceřiná společnost dříve vykonávala výlučnou kontrolu, jsou dotčenými podniky všechny společnosti, které získávají kontrolu nad nově vytvořeným společným podnikem. V tomto případě je obrat vložené dceřiné společnosti nebo podniku součástí obratu původní mateřské společnosti ([4]).

([2]) Konsolidované sdělení Komise k otázkám příslušnosti podle nařízení o spojování (Úř. věst. C 95, 16.4.2008, s. 1, bod 129) (dále jen „konsolidované sdělení k otázkám příslušnosti“).
([3]) Konsolidované sdělení k otázkám příslušnosti, bod 134.
([4]) Konsolidované sdělení k otázkám příslušnosti, bod 139.

3.2. **Obrat**

(14) V roce 2020 dosáhla společnost Bouygues celosvětového obratu ve výši 34,7 miliardy EUR, obratu ve výši [údaj o obratu] milionů EUR v Unii a obratu ve výši [údaj o obratu] milionů EUR ve Francii. Společnost Bouygues tak ve Francii dosahuje více než dvou třetin svého celkového obratu v Unii.

(15) V roce 2020 dosáhla společnost Bertelsmann celosvětového obratu ve výši 17,3 miliardy EUR, obratu [údaj o obratu] milionů EUR v Unii a [údaj o obratu] milionů EUR ve Francii. Společnost Bertelsmann tak ve Francii nedosahuje více než dvou třetin svého celkového obratu v Unii.

(16) V roce 2020 dosáhla společnost M6 celosvětového obratu ve výši 1 274 milionů EUR, obratu ve výši [údaj o obratu] milionů EUR v Unii a obratu ve výši [údaj o obratu] milionů EUR ve Francii. Společnost M6 tak ve Francii dosahuje více než dvou třetin svého celkového obratu v Unii.

(17) Komise konstatuje, že bez ohledu na to, zda jsou obraty společností i) Bouygues a M6 nebo ii) společností Bouygues a Bertelsmann zohledněny, jsou překročeny prahové hodnoty stanovené v čl. 1 odst. 2 písm. a) a b). Pokud by se však bral v úvahu pouze obrat společností Bouygues a M6, neměla by transakce unijní rozměr, protože společnosti Bouygues a M6 dosahují více než dvou třetin svého obratu v Unii ve Francii. S ohledem na obrat společností Bouygues a Bertelsmann by transakce měla unijní rozměr, neboť společnost Bertelsmann nedosahuje ve Francii více než dvou třetin svého obratu v Unii.

(18) Je proto nutné určit, kterých podniků se transakce týká.

3.3. **Podniky dotčené transakcí**

(19) ADLC a společnost Bouygues se domnívají, že subjekt vzniklý spojením bude pod výlučnou kontrolou společnosti Bouygues ([5]). V tomto případě by dotčenými podniky byly společnosti Bouygues a M6 a spojení by nemělo unijní rozměr.

(20) Společnost Mediaset naopak tvrdí, že subjekt vzniklý spojením bude společně kontrolován společnostmi Bouygues a Bertelsmann ([6]). V tomto případě by se jednalo o podniky Bouygues a Bertelsmann ([7]) a spojení by mělo unijní rozměr.

(21) Pro určení rozsahu podniků dotčených transakcí je nejprve nutné určit povahu kontroly, která bude vykonávána nad subjektem vzniklým spojením.

3.3.1. *Povaha kontroly nad subjektem vzniklým spojením*

3.3.1.1. Úvodní informace o struktuře řízení subjektu vzniklého spojením

(22) Po transakci bude společnost Bouygues vlastnit přibližně 30 % kapitálu subjektu vzniklého spojením, zatímco společnost Bertelsmann bude prostřednictvím RTL vlastnit přibližně 16 % kapitálu subjektu vzniklého spojením.

(23) Pokud jde o valnou hromadu subjektu vzniklého spojením (dále jen „valná hromada“), článek 2.5 dohody akcionářů stanoví, že společnosti Bouygues a Bertelsmann se před konáním valné hromady dohodnou na společném postoji ke všem bodům programu. V případě neshody bude muset společnost Bertelsmann v zásadě hlasovat podle pokynů společnosti Bouygues.

([5]) Viz analýza ADLC týkající se použitelnosti nařízení o spojování na transakci ze dne 3. prosince 2021, s. 7, a připomínky společnosti Bouygues, příloha 1, s. 7.
([6]) Výzva k jednání, strana 2–5.
([7]) Včetně M6.

(24) Správní rada subjektu vzniklého spojením (dále jen „správní rada“) bude mít dvanáct členů. Společnost Bouygues bude mít právo jmenovat čtyři členy správní rady, včetně generálního ředitele a předsedy správní rady (dále jen „generální ředitel“), ([8]) a navrhnout dva nezávislé členy správní rady. Společnost Bertelsmann bude mít právo jmenovat dva členy správní rady, včetně místopředsedy správní rady, a navrhnout [počet nezávislých členů navržených společností Bertelsmann]. V souladu s článkem 2.1.4 dohody akcionářů jsou rozhodnutí správní rady přijímána většinou odevzdaných hlasů. V případě rovnosti hlasů rozhoduje hlas generálního ředitele. Článek 2.1.2 dohody akcionářů stanoví, že společnosti Bouygues a Bertelsmann se musí dohodnout na společném postoji ke všem bodům programu jednání správní rady. V případě neshody bude muset společnost Bertelsmann v zásadě hlasovat podle pokynů společnosti Bouygues.

3.3.1.2. Argumenty společnosti Mediaset

(25) Společnost Mediaset se domnívá, že subjekt vzniklý spojením bude pod společnou kontrolou společností Bouygues a Bertelsmann, a to z následujících důvodů.

(26) Za prvé, společnost Mediaset tvrdí, že struktura transakce vede k závěru, že společnosti Bouygues a Bertelsmann budou mít společnou kontrolu nad subjektem vzniklým spojením. Podle společnosti Mediaset nebude společnost Bouygues schopna výlučně kontrolovat subjekt vzniklý spojením, neboť bude kontrolovat pouze 30 % základního kapitálu subjektu vzniklého spojením. Společnost Mediaset zdůrazňuje, že po uzavření transakce bude společnost Bertelsmann (prostřednictvím RTL) vlastnit 16 % kapitálu subjektu vzniklého spojením. Společnost Bertelsmann se tak stane druhým největším akcionářem podniku vzniklého spojením.

(27) Za druhé, společnost Mediaset tvrdí, že Bertelsmann bude klíčovým a strategickým akcionářem podniku vzniklého spojením. Společnost Mediaset se domnívá, že zejména z rozhovoru s Thomasem Rabem, prezidentem a generálním ředitelem společnosti Bertelsmann, a Olivierem Roussatem, generálním ředitelem společnosti Bouygues, vyplývá, že se společnosti Bouygues a Bertelsmann považují za dlouhodobé partnery se společným pohledem na trhy ([9]). To bylo zohledněno v prezentaci pro investory, v níž společnosti TF1 a M6 prohlásily, že RTL zůstane dlouhodobým strategickým akcionářem ([10]). Podle společnosti Mediaset je toto dále doloženo provedením společného postupu ve smyslu článku L.233-10 francouzského obchodního zákoníku ([11]). Existence takového společného postupu je navíc ukazatelem, který ADLC používá při posuzování povahy kontroly, kterou jeden nebo více podniků vykonává nad jiným podnikem ([12]).

(28) Zatřetí se společnost Mediaset domnívá, že společnost Bertelsmann bude mít významné zastoupení ve správních orgánech subjektu vzniklého spojením ([13]). Společnost Mediaset uvádí, že prvním generálním ředitelem subjektu vzniklého spojením bude Nicolas de Tavernost, současný prezident společnosti M6. Společnost Mediaset rovněž poznamenává, že počet členů správní rady, který byl jednotlivě přidělen společnostem Bouygues a Bertelsmann (podle společnosti Mediaset čtyři, resp. dva členové správní rady), neumožňuje společnostem Bouygues a Bertelsmann jednat samostatně, neboť správní rada se bude skládat z dvanácti členů ([14]).

(29) Společnost Mediaset konečně tvrdí, že se společnosti Bouygues a Bertelsmann dohodly na společné strategii, což dokládá tiskovou zprávou a prezentacemi pro investory ([15]).

3.3.1.3. Argumenty ADLC a společnosti Bouygues

(30) ADLC a společnost Bouygues se domnívají, že transakce je strukturována tak, aby byla zajištěna výlučná kontrola společnosti Bouygues nad subjektem vzniklým spojením ([16]).

([8]) Prvním generálním ředitelem subjektu vzniklého spojením bude Nicolas de Tavernost, současný prezident společnosti M6.
([9]) Výzva k jednání, strana 3.
([10]) Výzva k jednání, strana 3.
([11]) Výzva k jednání, strana 3.
([12]) Výzva k jednání, strana 3.
([13]) Výzva k jednání, strana 3.
([14]) Výzva k jednání, strany 3–4.
([15]) Výzva k jednání, strana 4.
([16]) Viz analýza použitelnosti nařízení o spojování na transakci ADLC ze dne 3. prosince 2021, s. 7, a odpověď společnosti Bouygues na žádost Komise o vyjádření (dále jen „vyjádření společnosti Bouygues“), příloha 1, s. 4.

(31) Pokud jde o valnou hromadu, společnost Bouygues zdůraznila, že podle článku 2.5 dohody akcionářů se společnosti Bouygues a Bertelsmann budou muset před každou valnou hromadou vzájemně konzultovat, aby se pokusily vymezit společný postoj ke každému bodu programu. V případě neshody mezi společnostmi Bouygues a Bertelsmann bude mít přednost stanovisko navržené společností Bouygues a společnost Bertelsmann bude povinna hlasovat pro rozhodnutí požadovaná společností Bouygues ([17]). Analýza historické účasti na valných hromadách společností TF1 a M6 by vedla k závěru, že kombinovaná hlasovací práva společností Bouygues a Bertelsmann zajistí oběma podnikům *faktickou* většinu na valných hromadách.

(32) Pokud jde o správní radu, společnost Bouygues připomíná, že článek 2.1.1 dohody akcionářů stanoví, že správní rada subjektu vzniklého spojením se bude skládat z dvanácti členů, z nichž polovinu jmenuje společnost Bouygues, včetně předsedy s rozhodujícím hlasem ([18]).

(33) Stejně jako v případě přípravy valných hromad společnost Bouygues uvádí, že dohoda akcionářů pověřuje společnosti Bouygues a Bertelsmann, aby před každým zasedáním správní rady uskutečnily jednání ([19]). V případě neshody mezi společnostmi Bouygues a Bertelsmann je rozhodující stanovisko navržené společností Bouygues a společnost Bertelsmann musí hlasovat stejně jako společnost Bouygues ([20]). Společnost Bertelsmann se může od stanoviska společnosti Bouygues odchýlit pouze ve výjimečných případech. Článek 2.1.2 dohody akcionářů zejména stanoví, že společnost Bertelsmann nebude povinna řídit se stanoviskem společnosti Bouygues, pokud se společnost Bertelsmann nebo jeden z jejích zástupců ve správní radě domnívá, že by toto rozhodnutí bylo protiprávní nebo v rozporu s podnikovými zájmy subjektu vzniklého spojením ([21]). Kromě toho společnost Bouygues tvrdí, že článek 2.1.4 obsahuje seznam záležitostí, v nichž společnost Bertelsmann nebude povinna sladit své hlasování s postojem společnosti Bouygues, ale mělo by se jednat pouze o výjimečná rozhodnutí, která by mohla ovlivnit hodnotu subjektu vzniklého spojením a jejichž cílem je ochrana zájmů menšinového akcionáře ([22]).

(34) Společnost Bouygues konečně prohlašuje, že bude výlučně kontrolovat veškerá strategická rozhodnutí subjektu vzniklého spojením, včetně obchodního plánu a rozpočtu, investic a jmenování manažerů. V tomto ohledu společnost Bouygues upozorňuje, že skutečnosti, na jejichž základě společnost Mediaset dospěla k závěru, že mezi společnostmi Bouygues a Bertelsmann existovala společná strategie, vycházejí z tiskových zpráv, které neobsahují celý obsah smluv a dohody akcionářů ([23]).

3.3.1.4. Posouzení Komise

(A) Právní rámec

(35) Konsolidované sdělení k otázkám příslušnosti stanoví, že společná kontrola existuje, pokud dva nebo více podniků nebo osob mají možnost vykonávat rozhodující vliv na jiný podnik. Rozhodujícím vlivem Komise obvykle rozumí pravomoc zablokovat rozhodnutí, která určují strategické obchodní chování určitého podniku. Podniky, které získají společnou kontrolu nad jiným podnikem, proto musí určovat obchodní politiku společného podniku ve vzájemné shodě a musí spolupracovat ([24]).

(36) Komise používá pro zjištění existence společné kontroly několik kritérií.

(37) Ačkoli společná kontrola může existovat, pokud mají dva podniky stejná hlasovací nebo jmenovací práva v řídících orgánech, Komise to nepovažuje za nezbytnou podmínku. Proto se může o společnou kontrolu jednat i tehdy, nemají-li obě mateřské společnosti stejná hlasovací práva nebo nejsou v řídících orgánech zastoupeny stejně. Tak je tomu zejména v případě, kdy mají menšinoví společníci dodatečná práva, která jim umožňují užít práva veta proti rozhodnutím, jež jsou rozhodující pro strategické hospodářské chování společného podniku ([25]). Práva veta, která zakládají společnou kontrolu, se obvykle týkají rozhodnutí o rozpočtu, obchodním plánu, větších investicích nebo personálním obsazení řídících orgánů podniku.

([17]) Vyjádření společnosti Bouygues, příloha 1, strana 3.
([18]) Vyjádření společnosti Bouygues, příloha 1, strana 6.
([19]) Vyjádření společnosti Bouygues, příloha 1, strana 7.
([20]) Vyjádření společnosti Bouygues, příloha 1, strana 7.
([21]) Vyjádření společnosti Bouygues, příloha 1, strana 4.
([22]) Vyjádření společnosti Bouygues, příloha 1, strany 7-8.
([23]) Vyjádření společnosti Bouygues, příloha 1, strana 9.
([24]) Konsolidované sdělení k otázkám příslušnosti, bod 62.
([25]) Konsolidované sdělení k otázkám příslušnosti, bod 65.

(38) Komise se dále domnívá, že společný výkon hlasovacích práv může zakládat společnou kontrolu. I bez zvláštních práv veta tak mohou dva či více podniků nabytím menšinového podílu získat společnou kontrolu v jiném podniku ([26]). Tak tomu může být v případě, kdy menšinové podíly zakládají kontrolu v cílovém podniku. Takové spojení může vyplývat z právně závazných dohod nebo může být prokázáno na základě faktických okolností, zejména pokud existuje silný společný zájem menšinových akcionářů ([27]).

(39) V neposlední řadě Komise zohledňuje další faktory, včetně existence rozhodujícího hlasu ([28]). Při existenci společné kontroly by žádná z mateřských společností neměla disponovat rozhodujícími hlasy, neboť by pak tato společnost měla výlučnou kontrolu ([29]). Pokud jsou však v praxi význam a účinnost těchto rozhodujících hlasů omezené, může se jednat o společnou kontrolu ([30]).

(B) Právo veta společnosti Bertelsmann v subjektu vzniklém spojením

(40) Jak je vysvětleno ve výše uvedených odstavcích (22)–(24), a není-li stanoveno jinak, společnost Bertelsmann bude muset hlasovat stejně jako společnost Bouygues jak na zasedání správní rady, tak na valné hromadě.

(41) Ve výjimečných případech stanoví článek 2.1.4 dohody akcionářů mechanismus, který společnosti Bertelsmann umožňuje […] v případě stanoveného počtu záležitostí hlasovat proti návrhu ([31]). Komise se domnívá, že tento mechanismus se podobá právu veta společnosti Bertelsmann v těchto záležitostech. [Podrobnosti o dohodě akcionářů] ([32]). Společnost Bertelsmann tak bude mít právo veta v záležitostech uvedených v článku 2.1.4 dohody akcionářů.

(42) Především článek 2.1.4 dohody akcionářů obsahuje seznam záležitostí, v nichž má společnost Bertelsmann výjimečně právo veta. To se týká zejména změny stanov, výměny auditorů, změny politiky výplaty dividend, změny pravidel řízení, zvýšení základního kapitálu, významného zvýšení zadlužení a zapojení subjektu vzniklého spojením do jakékoli nové obchodní činnosti, která nespadá do jeho předmětu podnikání. Pokud jde o tato práva veta, Komise konstatuje, že v souladu s bodem 66 konsolidovaného sdělení o otázkách příslušnosti se tyto záležitosti netýkají strategických rozhodnutí subjektu vzniklého spojením. Právo veta společnosti Bertelsmann se vztahuje na záležitosti, které se týkají existence subjektu vzniklého spojením, a nemůže jí tedy jako takové udělit společnou kontrolu nad subjektem vzniklým spojením. Tato práva veta odpovídají spíše právům, která jsou obvykle poskytována menšinovým akcionářům za účelem ochrany jejich finančních zájmů jakožto investorů společného podniku.

(43) Článek 2.1.4 dohody akcionářů rovněž přiznává společnosti Bertelsmann právo veta u některých typů investic. Společnost Bertelsmann si zejména ponechá právo neřídit se návrhem společnosti Bouygues v případě (i) jakýchkoli investic, prodeje nebo nabytí akcií, podniků a aktiv ve výši přesahující [výše prahové hodnoty] EUR na transakci; ii) jakéhokoli nabytí práv k audiovizuálnímu obsahu, které přesahuje [výše prahové hodnoty] EUR na transakci za rok; iii) jakéhokoli komerčního distribučního ujednání přesahujícího [výše prahové hodnoty] EUR na transakci za rok; iv) vytvoření jakéhokoli společného podniku nebo partnerství nebo jiné záruky na částku přesahující [výše prahové hodnoty] EUR a jakéhokoli zahájení soudního sporu týkajícího se částky přesahující [výše prahové hodnoty] EUR. V tomto ohledu Komise konstatuje, že prahové hodnoty stanovené v dohodě akcionářů nebyly v posledních deseti letech nikdy překročeny společností M6 a zcela výjimečně společností TF1 ([33]). Práva veta společnosti Bertelsmann tedy nejsou taková, aby jí umožňovala vetovat běžný chod obchodní činnosti subjektu vzniklého spojením. Vzhledem ke stanoveným částkám odpovídají tato práva veta právům, která obvykle chrání menšinové akcionáře.

([26]) Konsolidované sdělení k otázkám příslušnosti, bod 74.
([27]) Konsolidované oznámení o příslušnosti, body 74–76.
([28]) Konsolidované sdělení k otázkám příslušnosti, bod 82.
([29]) Konsolidované sdělení k otázkám příslušnosti, bod 82.
([30]) Konsolidované sdělení k otázkám příslušnosti, bod 82.
([31]) Tato povinnost se nevztahuje na nezávislé členy správní rady navržené společnostmi Bouygues nebo Bertelsmann.
([32]) Francouzský obchodní zákoník, článek L.225-37.
([33]) Společnost Bouygues potvrzuje, že tyto prahové hodnoty byly od roku 2011 překročeny společností TF1 pouze třikrát a společností M6 nebyly překročeny nikdy. Kromě toho společnost Bouygues v odpovědi na dotaz RFI 1 potvrdila, že konsolidace historických údajů mezi skupinami TF1 a M6 v příslušných případech nevede k dalšímu překročení prahových hodnot stanovených v článku 2.1.4 (viz RFI 1, odpověď na otázku 2 a příloha). Komise se proto domnívá, že prahové hodnoty jsou dostatečně vysoké na to, aby společnosti Bertelsmann neposkytovaly právo veta nad strategickými rozhodnutími subjektu vzniklého spojením.

(44) S ohledem na výše uvedené se tedy Komise domnívá, že společnost Bertelsmann nebude vykonávat společnou kontrolu nad subjektem vzniklým spojením z důvodu práv veta stanovených v článku 2.1.4 dohody akcionářů.

(45) Prvního generálního ředitele subjektu vzniklého spojením jmenují společnosti Bouygues a Bertelsmann ([34]). Bude jedním ze čtyř členů správní rady jmenovaných společností Bouygues. Během období bez možnosti prodeje akcií ([35]) může společnost Bouygues odvolat generálního ředitele subjektu vzniklého spojením, a to po jednání se společností Bertelsmann, aniž by tato měla právo vetovat konečné rozhodnutí. Pokud jde o jmenování budoucích generálních ředitelů, společnost Bouygues bude muset navrhnout seznam […] kandidátů […]. Společnost Bertelsmann bude moci vetovat jednoho z kandidátů ze seznamu ([36]). Společnost Bouygues bude mít proto konečné slovo při výběru [generálního ředitele], pokud společnost Bertelsmann nedojde k závěru, že v souvislosti s kandidátem vyvstávají vážné etické obavy ([37]). […] ([38]). Z toho vyplývá, že jak během období bez možnosti prodeje akcií, tak po něm bude mít společnost Bouygues rozhodující slovo při jmenování a odvolávání generálního ředitele subjektu vzniklého spojením. Společnost Bertelsmann bude mít právo veta pouze v případě […] jmenování kandidáta, u něhož se domnívá, že existují vážné etické obavy. Společnost Bertelsmann navíc nebude mít právo veta při odvolávání generálního ředitele. Právo veta společnosti Bertelsmann v procesu jmenování generálního ředitele subjektu vzniklého spojením se tedy podobá právu na konzultaci, které je slučitelné s právy obvykle poskytovanými na ochranu zájmů menšinových akcionářů. Komise rovněž konstatuje, že společnost Bouygues bude moci neprodleně odvolat prvního generálního ředitele subjektu vzniklého spojením.

(46) Komise se proto domnívá, že společnost Bertelsmann nebude vykonávat společnou kontrolu nad subjektem vzniklým spojením z důvodu své účasti na jmenování a odvolávání generálního ředitele subjektu vzniklého spojením.

(47) Pokud jde o obchodní plán a rozpočet, Komise konstatuje, že v článku 2.2.1 dohody akcionářů se zřizuje výbor pro audit odpovědný za přípravu rozpočtu a obchodního plánu, který se bude skládat z člena správní rady jmenovaného společností Bouygues a člena správní rady jmenovaného společností Bertelsmann ([39]). [Společnosti Bouygues a Bertelsmann se dohodnou na prvním obchodním plánu] ([40]). Kromě toho budoucí obchodní plány, proti nimž může společnost Bertelsmann vznést námitky pouze v případě, že je považuje za neslučitelné s podnikovými zájmy subjektu vzniklého spojením, ([41]) budou muset respektovat příjmy, synergie a investiční cíle dohodnuté mezi společnostmi Bouygues a Bertelsmann […] ([42]). [Společnost Bouygues tak bude moci v souvislosti s budoucími obchodními plány prosadit své rozhodnutí v představenstvu díky svému rozhodujícímu hlasu] ([43]). Tyto budoucí obchodní plány a rozpočty představují strategická rozhodnutí subjektu vzniklého spojením.

(48) Komise se proto domnívá, že společnost Bertelsmann nebude vykonávat společnou kontrolu nad subjektem vzniklým spojením z důvodu mechanismu projednávání a přijímání budoucích obchodních plánů a rozpočtů subjektu vzniklého spojením.

(49) Komise proto konstatuje, že společnost Bertelsmann nemá právo veta vůči strategickým rozhodnutím subjektu vzniklého spojením.

(C) Společný výkon hlasovacích práv

(50) Pokud jde o valné hromady, kromě vyhrazených záležitostí uvedených v článku 2.1.4 dohody akcionářů (popsaných výše v odstavcích (42)–(44)), nebude společnost Bertelsmann moci společnosti Bouygues odporovat.

([34]) Dohoda akcionářů, článek 2.3.
([35]) Článek 3.2 dohody akcionářů stanoví, že až na výjimečné případy si společnost Bertelsmann bude muset ponechat své podíly v subjektu vzniklém spojením po [určitou dobu] (dále jen „doba bez možnosti prodeje akcií“).
([36]) Dohoda akcionářů, článek 2.3.
([37]) Dohoda akcionářů, článek 2.1.2.
([38]) Dohoda akcionářů, článek 2.3.
([39]) Dohoda akcionářů, článek 2.2.1.
([40]) Dohoda akcionářů, článek 2.2.1. Kromě toho společnost Bouygues ve své odpovědi na žádost RFI 1 o informace potvrdila, že dohody jí dávají možnost krátkodobě upravit obchodní plán a zrušit první rozpočet (viz RFI 1, odpověď na otázku 5 b)).
([41]) Dohoda akcionářů, článek 2.1.2.
([42]) Dohoda akcionářů, článek 2.2.1.
([43]) Viz níže odstavec (61).

(51) Pokud však jde o správní radu, má společnost Bertelsmann kromě vyhrazených záležitostí uvedených v článku 2.1.4 dohody akcionářů a jmenování generálního ředitele subjektu vzniklého spojením (o čemž pojednávají výše uvedené odstavce (42)–(46)) právo vznést námitku proti jakémukoli rozhodnutí, které společnost Bertelsmann považuje za nezákonné nebo neslučitelné se zájmy subjektu vzniklého spojením (článek 2.1.2 dohody akcionářů).

(52) Výjimka týkající se zájmu společnosti podle článku 2.1.2 dohody akcionářů nepodléhá zvláštním podmínkám. Jak však vysvětlila společnost Bouygues, i) výjimka týkající se zájmu společnosti je obvyklá a není specifická pro audiovizuální odvětví; ii) má se použít pouze v krajních situacích; iii) protože jejím cílem je vyhnout se osobní občanskoprávní a/nebo trestněprávní odpovědnosti členů správní rady jmenovaných společností Bertelsmann ([44]). V důsledku toho se Komise domnívá, že výjimka týkající se zájmu společnosti má omezenou věcnou působnost.

(53) Z toho vyplývá, že společnost Bertelsmann nebude mít podle podmínek dohody akcionářů *de iure* rozhodující vliv na subjekt vzniklý spojením. Komise však musí posoudit, zda společný výkon hlasovacích práv může existovat i *de facto*.

(54) Komise konstatuje, že společnost Bertelsmann disponuje know-how v audiovizuálním odvětví, které přesahuje rámec činností subjektu vzniklého spojením. Navíc i v případě, že společnost Bertelsmann nebude moci prosadit své stanovisko, budou se muset společnosti Bouygues a Bertelsmann pokusit dohodnout na společném hlasovacím stanovisku před každým zasedáním správní rady nebo valné hromady subjektu vzniklého spojením. S ohledem na to mohou společnosti Bouygues a Bertelsmann v rozhodovacích orgánech subjektu vzniklého spojením vystupovat jako jeden subjekt. První generální ředitel subjektu vzniklého spojením bude navíc nadále zastávat řadu funkcí v rámci společnosti Bertelsmann ([45]).

(55) Komise však konstatuje, že společnost Bouygues má vlastní znalosti v audiovizuálním odvětví a nebude v tomto ohledu závislá na společnosti Bertelsmann. Společnost Bertelsmann navíc nebude mít se subjektem vzniklým spojením žádné významné obchodní vztahy ([46]). A konečně, společnost Bouygues si ponechává právo odvolat generálního ředitele ze subjektu vzniklého spojením, aniž by proti tomu mohla společnost Bertelsmann vznést námitky.

(56) Z toho vyplývá, že neexistuje žádný důkaz, který by potvrzoval existenci silného společného zájmu mezi společnostmi Bouygues a Bertelsmann.

(57) Při neexistenci takového společného zájmu se Komise domnívá, že možný vznik měnících se aliancí mezi menšinovými akcionáři obvykle vylučuje předpoklad faktické společné kontroly. V tomto případě Komise konstatuje, že je možné, že společnost Bouygues a další menšinoví akcionáři budou hlasovat v rozporu se stanoviskem společnosti Bertelsmann, a to jak ve správní radě, tak na valné hromadě.

(58) Komise dále poznamenává, že v případě neshody mezi společnostmi Bouygues a Bertelsmann je společnost Bertelsmann povinna ponechat si své podíly pouze po dobu bez možnosti prodeje akcií ([trvání doby bez možnosti prodeje akcií]). Na konci tohoto období bude moci společnost Bertelsmann prodat své akcie tak, že poskytne společnosti Bouygues předkupní právo na [výše podílů] akcií. Zbytek akcií může být volně prodán, [pokud výběr kupujícího nevzbuzuje obavy z narušení hospodářské soutěže]. Komise se proto domnívá, že v případě neshody by existence subjektu vzniklého spojením nebyla dotčena.

(59) Komise proto dospěla k závěru, že smlouvy a dohoda akcionářů nezakládají faktický společný výkon hlasovacích práv v subjektu vzniklém spojením.

(D) Existence rozhodujícího hlasu

([44]) Viz RFI 1, odpověď na otázku 1.

([45]) Výzva k jednání, strana 3.

([46]) V odpovědi na dotazy RFI 1 společnost Bouygues potvrdila, že vztahy mezi společnostmi M6 a Bertelsmann uvnitř skupiny mají být ukončeny (viz RFI 1, odpověď na otázku 4 b)). Společnost Bouygues však zdůrazňuje, že subjekt vzniklý spojením by mohl stejně jako jakýkoli jiný podnik získávat obsah nebo služby od dceřiných společností Bertelsmann za tržních podmínek.

(60) V každém případě bod 82 konsolidovaného sdělení o příslušnosti stanoví, že existence společné kontroly znamená, že jedné z mateřských společností není přiznán rozhodující hlas, protože by to vedlo k výlučné kontrole společnosti s rozhodujícím hlasem.

(61) V tomto případě bude společnost Bouygues kontrolovat polovinu správní rady, včetně generálního ředitele, ([47]) který bude mít rozhodující hlas. V tomto smyslu se hlas společnosti Bertelsmann nejeví jako nezbytný pro přijetí stanoviska společnosti Bouygues ve správní radě, pokud se nejedná o vyhrazené záležitosti ve smyslu článku 2.1.4 dohody akcionářů (které nemohou poskytnout společnou kontrolu). Stejně tak bude moci společnost Bertelsmann na valné hromadě oponovat stanovisku společnosti Bouygues pouze ve vyhrazených záležitostech ve smyslu článku 2.1.4 dohody akcionářů (které nemohou poskytnout společnou kontrolu).

(62) V důsledku rozhodujícího hlasu společnosti Bouygues proto společnost Bertelsmann nebude mít nad subjektem vzniklým spojením společnou kontrolu.

(E) Výlučná kontrola nad subjektem vzniklým spojením

(63) Jak je uvedeno výše, Komise konstatuje, že společnost Bouygues bude mít pravomoc jmenovat polovinu správní rady subjektu vzniklého spojením. Vzhledem k ustanovením francouzského obchodního zákoníku ([48]) bude mít v případě patové situace rozhodující hlas generální ředitel subjektu vzniklého spojením, který bude jmenován společností Bouygues. V tomto smyslu bude mít společnost Bouygues možnost ukládat správní radě subjektu vzniklého spojením svá rozhodnutí. Komise konstatuje, že tato práva dávají společnosti Bouygues výlučnou kontrolu nad subjektem vzniklým spojením.

(64) Kromě toho bude muset společnost Bertelsmann v souladu s ustanovením článku 2.5 dohody akcionářů a s výjimkou záležitostí vyhrazených ve smyslu článku 2.1.4 dohody akcionářů (které nemohou poskytnout společnou kontrolu) hlasovat na valných hromadách ve prospěch společnosti Bouygues. Společnost Bouygues tak bude fakticky kontrolovat přibližně 46 % hlasovacích práv na valné hromadě subjektu vzniklého spojením. Podle historických konsolidovaných statistik předložených společností Bouygues to představuje více než polovinu hlasovacích práv skutečně zastoupených na valných hromadách ([49]). V důsledku toho Komise konstatuje, že společnost Bouygues bude rovněž fakticky vykonávat výlučnou kontrolu nad subjektem vzniklým spojením. V následující tabulce jsou uvedeny historické konsolidované statistiky účasti na valných hromadách společností TF1 a M6 od roku 2019.

Tabulka 1

Historické konsolidované statistiky o účasti na valných hromadách společností TF1 a M6

Rok	Konsolidovaná míra účasti	Odhadovaná míra podílu společnosti Bouygues	Podíl společnosti Bouygues na celkové konsolidované míře účasti
2021	[…] %	46 %	[Více než polovina] %
2020	[…] %	46 %	[Více než polovina] %
2019	[…] %	46 %	[Více než polovina] %

Zdroj: Odpověď společnosti Bouygues na otázku 3 RFI 1

([47]) Tribunál Evropské unie již rozhodl, že pro účely nařízení o spojování budou nezávislí zástupci jmenovaní akcionářem nevyhnutelně zohledňovat názory osoby, která je jmenovala (viz rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 23. února 2006 ve věci T-282/02, Cementbouw Handel & Industrie v. Komise, bod 74). Vzhledem k absenci důkazů o opaku se Komise domnívá, že dva nezávislí členové správní rady subjektu vzniklého spojením jmenovaní společností Bouygues budou jednat v souladu se zájmy společnosti Bouygues.

([48]) Francouzský obchodní zákoník, článek L.225-37.

([49]) Viz RFI 1, odpověď na otázku 3.

(65) Komise se proto domnívá, že společnost Bouygues bude mít nad subjektem vzniklým spojením výlučnou právní i faktickou kontrolu.

(F) Závěr o povaze kontroly nad subjektem vzniklým spojením

(66) Z výše uvedených důvodů se Komise domnívá, že subjekt vzniklý spojením bude pod výlučnou kontrolou společnosti Bouygues.

3.3.2. *Závěr k podnikům dotčeným transakcí*

(67) Komise se domnívá, že vzhledem k výlučné povaze kontroly společnosti Bouygues nad subjektem vzniklým spojením jsou podniky dotčené transakcí společnost Bouygues (včetně TF1) jako nabývající podnik a společnost M6 jako cílový podnik.

3.4. **Závěr o unijním rozměru transakce**

(68) Vzhledem k tomu, že společnosti Bouygues i M6 dosahují více než dvou třetin svého obratu ve Francii, Komise se domnívá, že transakce nepředstavuje spojení s unijním rozměrem.

4. **ZÁVĚR**

(69) Komise nemá pravomoc posuzovat transakci.

(70) Toto rozhodnutí bude oznámeno společnosti Mediaset a zveřejněno v Úředním věstníku s vyloučením důvěrných informací nebo obchodních tajemství.